STAND DER MAAN.	
Junij	NIEUWE MAAN.
. . . . . .	EERSTE KWARTIER.
. . . . .	VOLLE MAAN.
. . . . .	LAATSTE KWARTIER.

WATERGETIJEN.			
		Hoog Water.	Laag Water
28	ZATURDAG . . . 's morg.	12-00	's av. 6-00
29	ZONDAG	12-45	6-45
30	MAANDAG.	1-30	7-30
1	DINGSDAG.	2-15	8-15

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1834. ZATURDAG, DEN 28sten JUNIJ. N°. 52.

PARAMARIBO.

ADVERTENTIËN.

Op aanstaande Vrijdag, den 4en Julij e. k., ...en de gezamenlijke Erfgenamen van den Boedel wijlen Ik. DE LA PARRA Jr., door den Vendumeester M. A. KEIJSER, bij Publieke Veiling aan den meestbiedende ...oen verkoopen:

Den GROND *WINTSORFOREBT*. met de daarop staande GEBOUWEN, enz.

Den GROND *SARA'SLUST*, beiden gelegen aan de rivier *boven Saramacca*, tusschen den Gronden *Libanon* en *Haarlem*.

Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen alhier aan *Paramaribo*, aan de *Groote Zwaarestraat*, bekend onder Lt. D. N°. 711, allen aankomende voormelden Boedel; en zulks op de conditien en voorwaarden voor een iegelijk ter *visie*, ten kantore van den Vendumeester voornoemd.

Paramaribo den 24 Junij 1834.

(27717)

Huisvrouw van S. J. CONTENT en dochtertje vertrekken.

(27977)

NIEUWSTIJDINGEN.

EXTRAGTEN uit de NIEUWE AMSTERDAMSCHE COURANTEN.

Bijzondere brieven uit PARIJS, melden het navolgende:

»Men houdt het voor zeker, dat het besluit ter bijeenroeping der Cortes van Spanje niet alleen geteekend, maar ook uitgevaardigd is. De kamer der pairs, of der proceres zal *ten deele* erfelijk zijn. Het ... behelst nog geene bijzonderheden betreffende de benoeming der gedeputeerden. De Cortes zullen intusschen geene *tijdelijke* maar eene blijvende vergadering uitmaken, daar in het decreet wordt gewaagd van het tijdsverloop van één jaar, binnen 't welk dezelve, na eenmaal te zijn ontbonden, weder bijeengeroepen zullen moeten worden Zonder hare medewerking zal geene wet verbindende, geene belasting invorderbaar zijn. De dag der bijeenkomst is nog niet bekend. Men rekent, dat dezelve in Junij zal plaats hebben. — De tijding van de benoeming van den graaf *Torreno* als minister, is, ofschoon door den telegraaf van Bajonne aangekondigd, nog niet bevestigd. Men zoude die benoeming gaarne in Parijs hebben gezien. Tijdens het constitutioneel bewind (als wanneer die staatsman geenszins de goedkeuring van al de weldenkende liberalen heeft weggedragen) heeft hij, zich als gezant van Spanje in deze hoofdstad bevindende, de tooneelspeelster *Bourgoin* menig stel diamanten ten geschenke gegeven, die nog niet zijn betaald. Het bewind van Spanje heeft de voorgenomene geldleening nog niet gesloten. — De inval in Portugal, welke eerlang zal moeten volgen, zal staatkundige verwikkelingen te weeg brengen. Men schijnt zich echter overtuigd te houden, dat er niets meer dan een oorlog op het papier of van protocollen op zal volgen.

»Lord *Durham* is naar Londen terug gekeerd. Lieden, die goed meenen onderrigt te zijn, verzekeren, dat hij *zeer ontevreden* is met den uitslag zijner zending. Koning *Philips* wil zich geenszins bij uitsluiting aan Engeland toevertrouwen, en heeft nog geen bepaald besluit genomen, betreffende de aangelegenheden van het Oosten. De laatste onlusten schijnen het bewind van Frankrijk de zucht tot het nemen van doorslaande maatregelen intebooezemen, en hetzelve alzoo nader tot de staatkunde der noordsche mogendheden te brengen. Frankrijk is intusschen te groot een steun voor het ministerie van lord *Grey*, dan dat deze minister van zijn misnoegen zoude willen doen blijken; men verwacht dus, dat hij, als te voren, zal verkondigen. dat de alliantie van Frankrijk met Engeland inniger is dan ooit.

»Men gelooft niet, dat het geregtshof der Pairs in Versailles zal worden gehouden, ter zake der kosten. — De minister van oorlog begint nu de republikeinsche zamenspanningen in het leger openbaar na te gaan. Ook in Parijs zijn reeds eenige onder-officieren gearresteerd. Men wacht te dien aanzien een bijzondere gestrengheid, en maatregelen, bij welke de troepen meer en meer van de bevolking worden afgezonderd — Men meent in de onlusten van Brussel, Lyon, Parijs en Londen (welke laatsten echter niet zijn uitgebroken) een zeker verband te bespeuren, en dezelven te moeten aanmerken als eene daad van vijandschap van degenen, die niets bezitten, tegen de zoogenaamde geprivilegieerde klassen, bij welke de staatkunde geenszins de oorzaak, maar alleen het werktuig is geweest."

Uit de DUITSCHE DAGBLADEN meldt men het volgende:

De *Allg. Zeitung* meldt van den MEIN: De Luxemburgsche zaak trekt nog altijd de algemeene opmerkzaamheid tot zich. Er bevinden zich thans Afgevaardigden van Oostenrijk, Pruissen en de Nederlanden te Biberich om den Hertog van Nassau te bewegen zijne toestemming te geven op de voorslagen van den Koning der Nederlanden met betrekking tot Luxemburg. De vroegere voorstellen van het Haagsche Kabinet bestaan, zoo men weet, daarin, dat, volgens het traktaat van 15 November 1831, het Waalsche gedeelte van het Groothertogdom Luxemburg met Belgie, en het daartegen van het Limburgsche af te stane gedeelte met Holland vereenigd worde. Wij mogen onderstellen, dat de voordragt, van welke de Graaf van Reede de overbrenger is, niet merkelijk daarvan zal afwijken Vermits Oostenrijk en Pruissen de wenschen van den Koning der Nederlanden ondersteunen, zoo mag men aannemen dat, zoodra de Hertog van Nassau zijne toestemming zal gegeven hebben, er geene verdere vertraging van de zijde der Bondsvergadering wordt te gemoet gezien. Neemt men het doel, hetwelk daardoor zal bereikt worden, in aanmerking, zoo kan de afstand van het onbeduidend gedeelte van het Groot-Hertogdom Luxemburg, op zich zelven beschouwd, ter naauwernood als eene opoffering worden aangezien. Het is echter te wenschen, dat dergelijke aangelegenheden niet te dikwerf mogen voorkomen, daar anders het geloof zoude ontstaan kunnen, dat de minvermogende Duitsche Staten verpligt waren het behoud of de herstelling van den algemeenen vrede op hunne kosten te koopen. In allen gevalle is het leerzaam, dat Frankrijk, hetwelk zoo gaarne de houding zoude willen aannemen, alsof het de minvermogende Duitsche Staten beschermde, meest ijverig dergelijken afstand van grondgebied voorstaat. Dit toont ten duidelijkste aan, wat Duitschland zoude te verwachten hebben, indien het ooit de verzekering van deszelfs Gallische naburen konde vertrouwen.

AL LIGT DE WAARHEID IN HET GRAF, AL WAT HAAR DRUKT, DAT MOET ER AF.

Zoo ging het in de vroegste oudheid; zoo ging het door alle eeuwen en zoo gaat het nog. Laster en kwaadsprekendheid, nijd en wangunst mogen het er aanhoudend op toe leggen, om den ligtgeloovigen, en dat zijn de meeste menschen, op den mouw te spelden, dat dit of dat berispenswaardig, ongeoorloofd, hatelijk, vijandig, hoogst onregtvaardig en strafwaardig is: vroeg of laat stelt doorgaans de waarheid de zaken in een geheel tegenovergesteld licht en wordt de acte van beschuldiging bevonden door den onbeschaamdsten logenaar te zijn opgemaakt.

Wij hebben daarvan, onderdaags, weder een klaar en duidelijk staaltje gezien bij de zoo veel geruchts en geschreeuws veroorzaakt hebbende arrestatie van den Belgischen districts-commissaris HANNO; een arrest, waaruit de edelaartige Fransche en Engelsche dagbladen, om in den geest hunner gouvernementen te blijven oordeelen, eene nieuwe, schoone gelegenheid hebben menen te moeten afleiden, om het Nederlandsche gouvernement eens weder duchtig met de pen te geeselen, na het alvorens in den crimineelsten staat van beschuldiging gesteld te hebben; wraak en nog eens wraak roepende over eene der ongehoordste, onregtvaardigtse, schandelijkste daden van misbruikt gezag. HANNO was gruwelijk mishandeld bij zijne gevangenneming; men had hem, als den grootsten misdadiger, te voet, naar *Luxemburg* gesleept en stellig beweigerd aan zijne bede gehoor te geven, om gebruik van zijn rijtuig te mogen maken; in *Luxemburg* had hij in een' akeligen kerker de beslissing van zijn lot moeten afwachten, en was hem alle toegang ontzegd geworden; Koning WILLEM had dit alles zoo besteld, om wraak te nemen over de weigerachtigheid der Belgen in het gehoor geven aan de stem der restauratie-kraaijers. Maar de ware toedragt der zaak komt eindelijk aan het licht. HANNO wordt ontslagen en in triumf op het Belgische territoir ontvangen; terwijl de leden van de kamer zegepralend uitroepen: »dat is het gevolg van onze krijgshaftige houding, van onze oorlogsbedreiging!" HANNO bedankt de heeren voor hunne hartelijke belangstelling in zijn lot; maar gebruikt de vrijheid hun onder het oog te brengen, dat het zoo slecht niet met hem bij zijne gevangenneming en gedurende zijn arrest gestaan heeft als men het in de Belgische, Fransche en Engelsche nieuwsbladen heeft doen voorkomen: terwijl hij zich verpligt achtte om openlijk in de journalen bekend te maken de brieven van dankbetuiging, door hem aan den generaal DUMOULIN, en wel bijzonder aan den Pruissischen kapitein gezonden, die hem gearresteerd had, voor de beleefde handelwijze, jegens hem in acht genomen, en de *hoogst mogelijke inschikkelijkheid*, bij zijn vervoer naar *Luxemburg* aan den dag gelegd. Zie hier onder anderen, wat hij den generaal DUMOULIN schreef:

»Er is dan een einde aan mijne gevangenschap gemaakt: ik ben vrij; maar kan bij de eerste opwelling van vreugde, mij niet onthouden u, mijn heer de generaal! mijnen opregten dank te betuigen voor de blijken van edelmoedigheid en beleefdheid, jegens mij betoond, *om mijnen toestand zoo dragelijk mogelijk te maken*. — Ik heb de eer met de diepste hoogachting te zijn, uw zeer nederige en zeer onderdanige dienaar, HANNO." Wat moeten nu de Belgische, Fransche en Engelsche bluffers bij zulk eene publiek gemaakte correspondentie gevoelen? Zullen zij niet van schaamte blozen over hun voorbarig verren beoordeelen? Blozen? lasteraars kleuren nooit! zij worden wel bleek van spijt en woede, als zij hun doel mislukt zien; en dat zal nu dan ook met de genoemde heeren wel het geval zijn: want hun vlieger heeft de gewenschte hoogte niet bereikt; de bewijzen, dat Koning WILLEM geen het minste deel aan het voorval kon hebben, kwamen te spoedig te berde, en de zaak kreeg al te spoedig haar beslag.

Om dien wrok nu te koelen en nieuwe valsche argumenten van beschuldiging te baat te nemen, strooijen zij uit, dat Belgie met eenen aanval van het Nederlandsche leger staat bedreigd te worden dat Koning WILLEM voornemens is den wapenstilstand eigendunkelijk te verbreken en, ter bereiking van zijn plan, zijne krijgsmagt in *Noord Braband* geducht versterkt. Nog naauwelijks komt dit gerucht ter oore der Belgische volks-representanten, of de kamer weergalmt ander maal van het: *te wapen, te wapen!* en de minister van oorlog, die niets kan zeggen, omdat er niets waars aan de zaak is, wordt bij herhaling gedwongen, om inlichting aangaande de bedoelingen van het Nederlandsche kabinet te geven. De in het naauw gebragte man redt zich, zoo goed hij kan, met een niets beduidend woord ter opheldering; maar dit baat niet, hij moet *meer* zeggen: en hu valt het hem gelukkig in, om te verklaren, dat, bijaldien *Belgie* mogt worden aangevallen, hij al dan *al het mogelijke zal doen om den vijand af te weren*. Een luid bravo! bravo! volgt op deze verklaring; ieder legt zich vervolgens gerust te bed; alles sluimert zachtkens in op de bevredigende verzekering van den Fransch gebelgizeerden oorlogminister, en men droomt genoegelijk van de zegepralen, die men dan zal verwezenlijkt zien, als het den minister gelukken mag *den aanvallenden vijand af te weren*. Maar het licht der waarheid breekt weldra door de droomnevelen heen; de zoo grondig te gemoet geziene aanval van het Nederlandsche leger wordt bevonden een tastbare logen, en de versterking der krijgsmagt in Noordbraband niets meer dan toebereidselen voor eene groote inspectie van den Prins van Oranje te zijn, na Hoogstdezelfs terugkomst uit Rusland. Welk eene nieuwe teleurstelling voor de Belgische helden, die zoo heilig voorgenomen hadden om het Duitsche bondgenootschap eene duchtige les te geven, en nu weder, met hunnen oorlogsminister aan het hoofd, alle krachten zouden hebben te werk gesteld om, *ware het mogelijk*, den aanvallenden Nederlandschen vijand *af te weren!* Maar welk eene teleurstelling vooral voor hen, die de logenstraffing hunner valsche geruchten niet zoo spoedig hadden te gemoet gezien! Wat nieuwe vond zullen zij nu weder uitdenken, om het Nederlandsche gouvernement in staat van beschuldiging te stellen, en den Belgischen heldengeest wakker te houden? Wij zullen weldra gelegenheid hebben de ingenieusiteit der uitheemsche lasteraars, bij herhaling, op dit punt te bewonderen; want het ontbreekt hun zeker nog niet aan lust om op den ingeslagen laster-weg te blijven voortgaan.

OPMERKINGEN.

»De tijden veranderen en de menschen met hen!"

Hoeveel waarheid, door de ervaring van eeuwen gestaafd, ligt niet in dit veelomvattend gezegde opgesloten!

Met den tijd vooruit te gaan in wezenlijke beschaving en verlichting, is de allergunstigste verandering, wier gezegende vruchten de vrije, maatschappelijke mensch nooit genoeg op prijs kan stellen. Door zulk eene verandering wordt een ruw, barbaarsch volk tot den rang van eene navolgenswaardige natie opgevoerd; door zulk eene verandering schitterde het oude Griekenland eenmaal als een pronkjuweel in den rij der volken, en verwierf geheel *Europa* den roem van het beschaafdste der vijf werelddeelen. Door zulk eene verandering mag het zoo menigmaal allerregtvaardigst Nederland, nog heden ten dage, juichen in het bezit eener voorbeeldelooze eendragtszin, de hoofdzuil van deszelfs staatsgebouw; in eenen vaderlandslievenden geest, die de harten van deszelfs ingezetenen tot standvastige beoefening van burgertrouw en ware nationaliteit aanvuurt.

Van geheel anderen aard, daarentegen, is de veranderlijkheid van hen, die heden verwerpen en verfoeijen, wat zij morgen weder aanbidden; die heden, om het vrije, gezegende genot eener, op goede gronden rustende, volksvrijheid, met loffelijken moed, het juk afwerpen, dat hun zulk een genot voortdurend ontzegt, en morgen weder de nagedachtenis van een' dwingeland vereeren, wiens regeringsbestuur hen; ja, met schitterende krijgsglorie maar nimmer met hoogeren roem van zedelijke beschaving en verlichting omstraalde, wiens eigendommelijke eerzucht alles aan de hoogste opperheerschappij zocht te onderwerpen, en die geene volksregten, geen zedelijk volksbelang in aanmerking nam, als de gelegenheid hem slechts gunstig scheen, ter uitbreiding van individuele magt en gezag.

Zulk eene veranderlijkheid van begrippen en daden lazen wij kortelings, met zoo veel woorden, in de dagbladen der zoogenoemde beschaafdste en verlichtste natie van *Europa*; in de journalen, die dagelijks te *Parijs* het licht zien. Zulk eene verwonderin en diep beklagwekkende veranderlijkheid zagen wij weder in de eerste en tweede kamer van *Frankrijk* plaats grijpen, waar, sedert de verwezenlijking der Julijrevolutie, geene andere kreten weergalmden dan, *vrijheid! vrijheid! volksregt en volksregering!*

KAREL X en al zijne nakomelingen; de geheele regte lijn der Bourbons werd ten eeuwigen dage uit *Frankrijk* verbannen, terwijl tevens de vroegere verbanning van al de betrekkingen van NAPOLEON bleef gehandhaafd; een maatregel, waarvan men zich de gezegendste vruchten beloofde, omdat het grootste gedeelte der natie eenen diepen afkeer van gewetensdwang en overheersching had aan den dag gelegd, en de algemeene ondermijning van den veelsoortigen partijgeest daardoor te eerder hoopte te bewerkstelligen.

Met zulk eenen maatregel, zouden wij ten minste vooronderstellen, behoorde al wat wel denkt, vooral de vertegenwoordigers der natie en al de leden der eerste kamer, eenparig in te stemmen. Maar neen, het denkbeeld van ware volksvrijheid en algemeene rustbevordering heeft bij alle Fransche representanten en pairs geenszins dezelfde beteekenis, of liever, er bevinden zich in hun midden nog te veel voorstanders en aanklevers van gedurige verandering-zucht, die willens blind zijn voor het goede inzigt van zulk eenen maatregel. Hoe zou het anders eenen DUBOIS AYMÉ, in de tweede, en eenen graaf EXCELMANS, in de eerste kamer in de gedachte hebben kunnen oprijzen, om een voorstel te ondersteunen tot herroeping van de verbanningswet der Napoleontische familie, of tot het voorstaan van bevoegdheid aan het gouvernement, om, bij eene eenvoudige ordonnantie, onder verantwoordelijkheid der ministers, hetzij alle, hetzij eenige der leden van de familie BONAPARTE in *Frankrijk* toe te laten.

Verdienen zulks volks-vertegenwoordigers, zulke pairs den hoogen rang, dien zij bekleeden; de eer, hun opgedragen, om voor de inwendige rust en welvaart hunner natie te helpen waken en alle brandstoffen te helpen weren, die ter vernietiging van h… kunnen strekken?

Moet men zoodanige raadgevers en …dersteuners van het zotste aller voor… niet als openlijke tegenstrevers van het … voortgaan met den tijd, als verklaarde v…den van hun land en voortplanters … laakbaarste veranderingszucht beschou… of als de zoodanigen, die de bevord… van hun individueel belang boven het alge… belang stellen, of zich als werktuigen … factie laten gebruiken, wier eenig doel… om; zoo spoedig mogelijk, eene tege…wenteling tot stand te brengen, wa… zij de schoonste vruchten voor zich zelve …

Het is voor Frankrijks maatschapp… rust, die er zoo hoog noodig ve… wordt, te hopen, dat bij de nieuwe kiezingen zoodanige volksvertegen…digers uit deszelfs tweede kamer … geweerd worden, ten einde er geene nieuwde pogingen der Bonapartisten … leiding geven tot raadgevingen of voors… die den stempel van dwaze onberade… of volslagen revolutiegeest dragen.

DE PONJAARD.

Men ziet dikwijls in *Frankrijk* in … maand meer ontbonden tooneel-gezels… pen dan in honderd jaren komete… het uitspansel.

Nog kort geleden zag een directeur … eene reizende troep zich daar in de … lukkige verpligting om met de noord… te verhuizen, zijne sujetten en leveran… waaraan hij drie maanden schuldig … onvoldaan achter te laten, en naar *N… Amerika* over te steken, om, zoo mogelijk, alle soort van verwijten te … gaan. De teleurgestelde tooneel-ku…naars, door den aftogt van hunnen ch… eens van bestaan beroofd, zien zic… wederkeerig in de ongelukkige nood…lijkheid, om elders een goed heen … te zoeken, hetgeen allen, met uitzond… van één' spoediger dan zij durfden … wachten, gelukte. Die éénling is de … AUGUSTE B, baszanger van professi… in het bezit van vrouw en zes kin… Het was hem onmogelijk zijne conf… en confrateressen te volgen; zoodat hij … weldra in de diepste behoefte gedo… zag. In dezen radeloozen toestand, … helst hij op een' morgen zijne vrou… kinderen; met de wanhoop op het ge… grijpt hij een' ponjaard en verwijdert … Hij ijlt naar het huis van een' bank… dien hij te spreken vraagt. Een be… de geleidt hem in het vertrek van … nen heer, en de bankhier ontvangt … hem bekenden baszanger met de uit… beleefdheid.

» Mijn heer! — zegt de zanger op ee… klagenden toon, — ik ben zonder brood … mijne vrouw en kinderen lijden gebrek…

» Dat doet mij leed! » is het antwo… van den bankier.

» Ik dank u voor uwe deelneming … hervat AUGUST — maar dat is niet gen… De behoefte dwingt mij tot eene da… waarvoor ik altijd gevreesd heb." (… zeggende haalt hij zijn' ponjaard te voorsch… op welks gezigt de bankier doodsbleek … schrik wordt.)

» Wat wilt gij, mijn heer!" — vraagt … noemde heer hem, bevende.

» Zie hier mijn eenigste toevlugt!" r… AUGUST met donderende stem uit. » D… ponjaard, mijn heer! .... is een kostb… gedenkstuk, hij heeft TALMA menigm… in OTHELLO gediend, om EDELMONE te d… sterven; daarna gebruikte hem herhaal… malen de beroemde treurspelspeel… GEORGE. Hij bezit hooge waarde voor ee… liefhebber van oudheden. Ik laat hem … voor twintig francs, waarvoor ik mij… vrouw en kinderen zal spijzigen.

» De bankier van zijnen schrik bekome… geeft dadelijk last tot uitbetaling der gevraa… de som, en de ponjaard gaat van den zang… aan den bankier over."

(*Arnhemsche Courant.*)

Ter Drukkerij van Gebroeders SERR…